

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Tomáše Langáška a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **Mgr. L. E.**, zastoupeného JUDr. Alexandrem Šoljakem, advokátem, se sídlem U Soudu 363/10, 460 01 Liberec, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2012, č. j. OD 669/12-3/67.1/12147/Rg, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 24. 6. 2013, č. j. 63 A 10/2012 - 42,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení v návěti označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti v návěti označenému rozhodnutí žalovaného. Věcně se jednalo o pokutu za dopravní přestupek.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v takovém případě může být meritorně projednána.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

[4] Protože stěžovateli byl napadený rozsudek doručen prostřednictvím držitele poštovní licence v pátek dne 12. 7. 2013, byl posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti proti tomuto rozsudku pátek dne 26. 7. 2013 (srov. k tomu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003 č. j. 5 Afs 13/2003-58, publikované pod č. 57/2004 Sb. NSS). Jelikož stěžovatel podal prostřednictvím svého právního zástupce kasační stížnost ve formě datové zprávy prostřednictvím datové schránky až v pondělí dne 29. 7. 2013, stalo se tak po uplynutí lhůty, jejíž zmeškání nelze prominout (§ 106 odst. 2 poslední věta s. ř. s.). Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., aplikovaného na základě § 120 s. ř. s., odmítl jako opožděnou.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[6] Výrok o soudním poplatku vychází z § 10 odst. 3 a 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Soud vrátí zaplacený soudní poplatek, pokud byl návrh na zahájení řízení odmítnut před prvním jednáním, resp. před vydáním rozhodnutí o věci samé v řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. září 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu